

No. 53123*

**Lithuania
and
Azerbaijan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan on the promotion and protection of investments. Baku, 8 June 2006

Entry into force: *1 July 2007 by notification, in accordance with article 14*

Authentic texts: *Azerbaijani, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 23 December 2015*

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**Lituanie
et
Azerbaïdjan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan relatif à la promotion et à la protection des investissements. Bakou, 8 juin 2006

Entrée en vigueur : *1er juillet 2007 par notification, conformément à l'article 14*

Textes authentiques : *azerbaïdjanais, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 23 décembre 2015*

**Le numéro de volume RTNU n'a pas encore été établi pour ce dossier. Les textes reproduits ci-dessous, s'ils sont disponibles, sont les textes authentiques de l'accord/pièce jointe d'action tel que soumises pour l'enregistrement et publication au Secrétariat. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Les traductions, s'ils sont inclus, ne sont pas en form finale et sont fournies uniquement à titre d'information.*

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U S I T A R I M A S

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Azerbaidžano Respublikos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalys),

norėdamos plėtoti abiem pusėms naudingą ekonominį bendradarbiavimą;

pasiryžusios sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje;

pripažindamos, kad tokių investicijų skatinimas ir apsauga skatins privataus verslo iniciatyvą ir kels abiejų valstybių gerovę,

s u s i t a r ė :

1 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame Susitarime:

1. Sąvoka „investicija“ reiškia bet kokios rūšies turtą, kurį vienos Susitariančiosios Šalies investuotojas investuoja kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, vadovaudamasis kitos Susitariančiosios Šalies įstatymais ir kitais teisės aktais, ir pirmiausia, bet ne išimtinai, apima:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ir bet kurias kitas teises *in rem*, tokias kaip hipotekos reikalavimai, teisė į įkeistą ar sulaikytą turtą, ir panašias teises;

b) akcijas, obligacijas, taip pat bet kurias kitas dalyvavimo įmonėje formas;

c) piniginius reikalavimus ar reikalavimus atlikti bet kokius ekonominę vertę turinčius veiksmus;

d) intelektinės nuosavybės teises, pirmiausia autorių teises ir pramoninės nuosavybės teises, tokias kaip teisės į patentą, pramoninį dizainą, naudinguosius modelius, prekių ženklus, juridinių asmenų pavadinimus, taip pat komercinę patirtį;

e) dalykinę reputaciją;

f) įstatymo ar sutarties suteiktą bet kokią teisę vykdyti ekonominę veiklą, įskaitant koncesijas žvalgyti, išgauti ir eksploatuoti gamtos išteklius.

Investuoto turto formos pakeitimas, atliktas pagal priimančiosios valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus, neturi įtakos jo, kaip investicijos, statusui.

2. Sąvoka „investuotojas“ abiem Susitariančiosioms Šalims reiškia:

a) fizinius asmenis, turinčius tos Susitariančiosios Šalies pilietybę pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus, ir asmenis be pilietybės, nuolat gyvenančius tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

b) juridinius asmenis, įsteigtus vadovaujantis tos Susitariančiosios Šalies įstatymais ir kitais teisės aktais;

3. Sąvoka „pajamos“ reiškia visas iš investicijos gautas lėšas ir pirmiausia, bet ne išimtinai, apima pelną, turto vertės padidėjimo pajamas, palūkanas, dividendus, autorių honorarus ir kitus atlyginimus.

4. Sąvoka „teritorija“ abiem Susitariančiosioms Šalims reiškia jų valstybės suverenią teritoriją ir bet kurias kitas teritorijas, kuriose Susitariančiosios Šalies valstybė, vadovaudamasi tarptautine teise, įgyvendina savo suverenas teises ar vykdo jurisdikciją;

5. Sąvoka „įstatymai ir kiti teisės aktai“ abiem Susitariančiosioms Šalims reiškia įstatymus ir kitus teisės aktus, galiojančius Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2 straipsnis
Investicijų skatinimas

Viena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojus investuoti savo teritorijoje ir pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus leidžia tokias investicijas.

3 straipsnis
Investicijų apsauga ir režimas

1. Viena Susitariančioji Šalis visuomet užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms teisingą ir lygiavertį režimą, taip pat visišką jų saugumą ir apsaugą.

2. Nė viena Susitariančioji Šalis vienašalėmis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams investicijų valdyti, palaikyti, naudoti, naudotis ar disponuoti jomis.

3. Viena Susitariančioji Šalis taiko kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms ne mažiau palankų režimą negu tas, kurį ji taiko savo ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijoms, atsižvelgdama į tai, kuris režimas palankesnis.

4. Šio Susitarimo nuostatos neturi būti aiškinamos taip, kad įpareigotų vieną Susitariančiąją Šalį taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams palankesnę režimą, lengvatas ar privilegijas, kuriuos pirmoji Susitariančioji Šalis taiko trečiosios valstybės investuotojams dėl:

a) esamo ar būsimu dalyvavimo muitų sąjungoje, bendrojoje rinkoje, laisvėsios prekybos zonoje, kitose regioninio ekonominio bendradarbiavimo formose ar panašiuose tarptautiniuose susitarimuose, kurių šalis yra arba gali būti Susitariančioji Šalis;

b) esamų ar būsimų susitarimų dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo arba dėl kitų su apmokestinimu susijusių susitarimų.

4 straipsnis
Ekspropriacija

1. Nė viena Susitariančioji Šalis neeksproprijuoja, nenacionalizuoja kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijų ir netaiko joms priemonių, sukeliančių panašias pasekmes (toliau – ekspropriacija), išskyrus atvejus, kai:

- a) tokia ekspropriacija atliekama įstatymų nustatyta tvarka visuomenės labui;
- b) tokia ekspropriacija atliekama nediskriminaciniu pagrindu;
- c) išmokama neatidėliotina, adekvati ir veiksminga kompensacija.

2. Kompensacija, nurodyta šio straipsnio 1 dalies c punkte, atitinka eksproprijuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba prieš tai, kai apie numatomą ekspropriaciją tapo viešai žinoma, atsižvelgiant į tai, kas įvyko anksčiau, ir sumokama nepagrįstai neatidėliojant. Į kompensaciją įskaičiuojamos palūkanos, skaičiuojamos nuo ekspropriacijos datos iki visiško išmokėjimo pagal Londono bankų biržos kursą (LIBOR).

3. Investuotojai, kurių turtas eksproprijuojamas, nepažeidžiant šio Susitarimo 8 straipsnyje numatytų jų teisių, turi teisę reikalauti, kad eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies teisminės ar kitos kompetentingos ir nepriklausomos institucijos nedelsdamos išnagrinėtų jų bylą ir nustatytų, ar tokia ekspropriacija ir su ja susijusi kompensacija atitinka šio straipsnio principus ir eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus.

5 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kurių investicijoms padaryta žala kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, nepaprastosios padėties paskelbimo, sukilimo, maišto ar kitų panašių įvykių, pastaroji Susitariančioji Šalis taiko ne mažiau palankų režimą negu tas, kurį ta Susitariančioji Šalis taiko savo arba bet kurios trečiosios valstybės investuotojams, atsižvelgdama į tai, kuris režimas palankesnis.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kurie patiria nuostolių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl:

- a) visiškos ar dalinės jų investicijų rekvizicijos, kurią atlieka pastarosios Susitariančiosios Šalies karinės pajėgos ar valdžios institucijos, arba
- b) visiško ar dalinio jų investicijų sunaikinimo, kurią atlieka pastarosios Susitariančiosios Šalies karinės pajėgos ar valdžios institucijos, kai tai nebūtina, taikoma restitucija arba išmokama neatidėliotina, adekvati ir veiksminga kompensacija.

6 straipsnis

Pervedimai

1. Viena Susitariančioji Šalis garantuoja kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kad su investicijomis susijusios lėšos bus netrukdomai pervedamos į jos teritoriją ir iš jos teritorijos pirmiausia:

- a) pradinio kapitalo sumos ir papildomos sumos investicijoms palaikyti ar plėsti;
- b) pajamos;
- c) įplaukos, gautos visiškai ar iš dalies likvidavus investicijas;
- d) lėšos, skirtos su investicija tiesiogiai susijusioms paskoloms apmokėti;

- e) kompensacijos, numatytos pagal 4 ir 5 straipsnių nuostatas;
- f) mokėjimai, atliekami vadovaujantis 7 straipsnyje nurodyta garantija ar draudimo sutartimi;
- g) darbo užmokestis iš užsienio įdarbintų asmenų, kurių darbas jos teritorijoje susijęs su investicijomis.

2. Nepažeidžiant Europos Sąjungos nustatytų priemonių, pervedimai atliekami nepagrįstai neatidėliojant valiuta, kuria atliktos investicijos, ar investuotojui sutikus bet kuria kita konvertuojama valiuta pagal Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kurioje atliktos investicijos, pervedimo dieną galiojantį valiutos keitimo rinkos kursą.

3. Abi Susitariančiosios Šalys taiko šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems pervedimams ne mažiau palankų režimą negu tas, kurį jos taiko pervedimams, susijusiems su bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijomis.

4. Abi Susitariančiosios Šalys, nepaisydamos ankstesnių šio straipsnio nuostatų, gali teisingai, be diskriminacijos ir pagrįstai taikyti priemones, susijusias su apmokestinimu, kreditorių teisių apsauga ar skirtas kitiems įstatymams ir teisės aktams įgyvendinti. Tačiau ši nuostata neturi būti suprantama, kaip leidžianti taikyti nepagrįstą draudimą šiame straipsnyje numatytiems pervedimams.

7 straipsnis

Subrogacija

Jeigu viena Susitariančioji Šalis ar jos paskirtoji agentūra (pirmoji Susitariančioji Šalis) sumoka pagal suteiktą garantiją ar draudimo sutartį, susijusią su kitos Susitariančiosios Šalies (antroji Susitariančioji Šalis) teritorijoje esančia investicija, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

- a) kompensaciją gavusios šalies visų teisių ir reikalavimų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą arba teisinį sandorį ir
- b) kad pirmoji Susitariančioji Šalis subrogacijos būdu įgytomis teisėmis ir reikalavimais naudojasi taip pat kaip ir šalis, kuriai atlyginti nuostoliai.

8 straipsnis

Investicinių ginčų sprendimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investuotojo ginčai, susiję su jo investicijomis pirmosios valstybės teritorijoje, sprendžiami, jeigu įmanoma, draugiškai. Investuotojas apie kilusį ginčą raštu praneša Susitariančiajai Šaliai, kurios valstybės teritorijoje atliktos investicijos, kartu pateikdamas išsamią informaciją.

2. Jeigu per šešis mėnesius nuo to laiko, kai gautas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas raštu, tokio ginčo nepavyksta išspręsti draugiškai ir panaudojamos visos vidaus teisminės ir administracinės teisės gynimo priemonės, bet kuri ginčo šalis turi teisę perduoti ginčą spręsti:

– Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (*angl.* ICSID), įsteigtam pagal Konvenciją dėl valstybių ir kitų valstybių fizinių bei juridinių asmenų investicinių ginčų sprendimo sutaikinimui ar arbitražui pagal ICSID Arbitražo teismo taisykles, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra prisijungusios prie šios Konvencijos, arba

– arbitražui Susitariančiųjų Šalių nacionalinėse komercinio arbitražo institucijose pagal galiojančias arbitražo taisykles arba *ad hoc* arbitražui, sudarytam pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (*angl.* UNCITRAL) arbitražo procedūros taisykles. Šios taisyklės gali būti pakeistos ginčo šalių rašytiniu susitarimu.

3. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi ginčo šalims. Abi Susitariančiosios Šalys nedelsdamos vykdo atitinkamos Susitariančiosios Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka pripažintus sprendimus ir imasi veiksmingų sprendimų vykdymo priemonių savo teritorijoje.

4. Nė viena Susitariančioji Šalis nesiremia gynybai tuo, kad visa ar dalinė kompensacija už patirtus nuostolius ar kita kompensacija buvo išmokėta ar turi būti išmokėta pagal suteiktą garantiją arba draudimo sutartį.

9 straipsnis

Ginčų tarp Susitariančiųjų Šalių sprendimas

1. Bet koks ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo, kiek įmanoma, sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu Susitariančiosioms Šalims nepavyksta susitarti per šešis mėnesius nuo ginčo pradžios, ginčas bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu perduodamas nagrinėti arbitražui.

3. Arbitražas kiekvienu atveju sudaromas taip: per du mėnesius nuo tos dienos, kai viena Susitariančioji Šalis gauna kitos Susitariančiosios Šalies pranešimą apie prašymą ginčą spręsti arbitraže, abi Susitariančiosios Šalys paskiria po vieną arbitrą. Šie du arbitrai per du mėnesius išrenka trečią arbitrą, kuris turi būti trečiosios valstybės pilietis. Abiem Susitariančiosioms Šalims pritarus, trečiasis arbitras skiriamas arbitražo pirmininku.

4. Jeigu per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laiką arbitražas nesudaromas ir nėra jokio kito susitarimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali prašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininką atlikti reikiamus paskyrimus. Jeigu pirmininkas yra vienos Susitariančiosios Šalies valstybės pilietis arba dėl kitų priežasčių negali atlikti nurodytos funkcijos, atlikti reikiamus paskyrimus prašoma Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo. Jeigu pirmininko pavaduotojas yra vienos Susitariančiosios

Šalies valstybės pilietis arba taip pat negali atlikti nurodytos funkcijos, reikiama paskyrimą atlikti prašoma kito pagal vyresnumą Tarptautinio Teisingumo Teismo nario, kuris nėra Susitariančiosios Šalies valstybės pilietis.

5. Arbitražas nustato savo darbo tvarką. Arbitražas sprendimus priima balsų dauguma. Sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiem Susitariančiosioms Šalims.

6. Abi Susitariančiosios Šalys apmoka išlaidas, susijusias su savo paskirto arbitro veikla ir jų atstovavimu nagrinėjant ginčą arbitraže; išlaidas, susijusias su arbitražo pirmininko veikla, ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys dengia po lygiai. Tačiau arbitražas gali nuspręsti, kad didesnę išlaidų dalį padengs viena Susitariančioji Šalis, ir toks sprendimas privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

10 straipsnis

Didesnio palankumo nuostatos

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies valstybės įstatymai arba įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, kurie galioja dabar ar bus priimti vėliau, suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms palankesnę režimą negu šis Susitarimas, taikomas palankesnis režimas.

11 straipsnis

Konsultacijos

Vienos Susitariančiosios Šalies prašymu kita Susitariančioji Šalis nedelsdama sutinka surengti konsultacijas dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo.

12 straipsnis

Susitarimo taikymas

1. Šis Susitarimas taikomas toms investicijoms, kurias vienos Susitariančiosios Šalies investuotojai atlieka kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal šios įstatymus ir kitus teisės aktus ir iki šio Susitarimo įsigaliojimo, ir po jo įsigaliojimo, tačiau netaikomas su investicijomis susijusiems ginčams, kurie iškilo ar galėjo kilti iki šio Susitarimo įsigaliojimo, ar bet kurioms pretenzijoms, kurios išnagrinėtos iki šio Susitarimo įsigaliojimo.

2. Šis Susitarimas taip pat nėra taikomas santykiams, susijusiems su žemės įsigijimu, naudojimu, eksploatavimu ir disponavimu ja. Šiuos klausimus reglamentuoja Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijoje galiojantys įstatymai ir kiti teisės aktai.

13 straipsnis

Pakeitimai

Šio Susitarimo įsigaliojimo metu ar bet kuriuo metu vėliau šio Susitarimo nuostatos gali būti keičiamos taip, kaip Susitariančiosios Šalys raštu susitaria. Tokie pakeitimai įsigalioja, kai Susitariančiosios Šalys raštu praneša viena kitai, kad buvo atliktos visos atitinkamos vidaus teisinės procedūros, būtinos pakeitimų įsigaliojimui.

14 straipsnis

Susitarimo įsigaliojimas, galiojimo laikas ir nutraukimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja tą dieną, kai Susitariančioji Šalis gauna paskutinį raštišką pranešimą diplomatiniais kanalais apie reikiamų vidaus teisiųjų procedūrų įvykdymą.

2. Šis Susitarimas galioja penkiolika (15) metų. Pasibaigus šiam laikotarpiui, jis lieka galioti kitiems penkiolikos (15) metų laikotarpiams, jei likus ne mažiau kaip dvylikai (12) mėnesių iki einamojo laikotarpio pabaigos viena Susitariančioji Šalis raštu nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti šį Susitarimą.

3. Investicijoms, atliktoms iki šio Susitarimo nutraukimo dienos, dar dešimt (10) metų nuo šios dienos galioja šio Susitarimo 1–12 straipsnių nuostatos.

PASIRAŠYTAS Baku m. 2006 m. birželio 3 d. dviem egzemplioriais lietuvių, azerbaidžaniečių ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujama tekstą anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

